

शेतीभाती

मूग मुळा मेथी आणि नाचणीची मळणी
अंबाडीची दोरी मिरीचे लोंगर ज्वारीची पेरणी

गांडूळ खत त्यात सिंचनाचे पाणी थेंबे गळे
वरीच्या लोंब्या ऊनात, मिठात भिजती आवळे

हे नव्हे कोषातले शब्द कोण्या पुस्तकातली माहिती
ही तर एका भूत इंजिनियरची अपूर्व शेतीभाती

Note: Written in response to Prof. CP Gadgil's farming
experiments. December 2020.

धूमकेतू

मी हिकडे पाहातू तिकडे पाहातू
कदी ईमेल खोलतू कदी व्हाट्साप बघतू
पर कुटं बी दिसंना माला तो अजब धूमकेतू!

परिणाम

पाहुनि चित्र तुझे मादक, मन
होई विचलित अन अति बेचैन
वाटे घ्यावे कडकडून आलिंगन
अन घ्यावे तुझिया अधरांचे चुंबन

कलाकृती

कलाकृती पाहुनि सुंदर
गगनास भिडला आदर
सलाम करुनि प्रेमपूर्वक
करतो शुभेच्छा सादर

दिशाहीन

ईप्सित साध्य होईल

दशदिशा भटकल्यावर तरी

"रस्ता हरवलेले" पामर खरे

जे नुसते बसून राहिले घरी

(Translation of an Urdu couplet)

प्रतिक्षा

विळख्यात तुझ्या आवाजाच्या वा शब्दांच्या

होती काही काळ घालवायची अतीव इच्छा

केली प्रतिक्षा दूरध्वनीची कळलेच नाही पण

अधीन झालो केव्हा कुशीत निद्रादेवीच्या!

कोविडचा बोगदा

कोविडचा काळा बोगदा

माणुसकीवर आली गदा

सान्या मनःशांतीचा लगदा

रामनवमी

रामनवमीचा शुभ दिन

राम-सीता-लखन तीन

बजरंगबली पायी लीन

सर्वांचे नाव जरून घेईन

स्तिमित

स्तिमित होऊन निरखतो मी

सृष्टी सौंदर्य हे हिरवे

निबिड, गर्द या वनराईत, वाटे

तुजसवे विरून जावे!

तुका म्हणे

तुका म्हणे त्यातल्या त्यात
करत राहावी हालचाल
कुढण्यापेक्षा आतल्या आत

धुक्यातली पायवाट

धुक्यात विरते ही मनोहर
वळणावळणांची पायवाट
कवेत तुजला चालावे घेऊन
आस उभरते ही मनी दाट

वृक्ष

शिशिरात पाने गळून पडतात पूर्ण
हा वृक्षही काही दिवसात होईल निष्पर्ण
या पाचोळ्यासारखे माझेही विचार
इथे तिथे भरकटत असतात फार!

ब्रेक-अप

किती आल्या अन सोडून गेल्या
रडलो तेव्हा मी हमसाहमशी
आज ती गेली पण ओठी हसू कारण
परतणार नक्की माझी गेलेली मिशी

स्वप्नातली भेट

स्वप्नातली भेट
म्हटले तर विचित्र म्हटले तर छान
एक राहतो भुकेला एकाची भागते तहान

गुदगुल्या

हळुवार स्पर्श करीत तो

कुरवाळत असताना तिला

खुदकन हसत ती म्हणाली

“सांग गुदगुल्या कुठे होतात तुला?”

मंद हसत तो म्हणाला

“होताहेत ना आताच -- माझ्या मनाला!”

अ-हायकू

मजजवळ ओढत आर्जवत

मी तिला ऐकवतो एक हायकू

दूर ढकलत त्रासिक आवाजात

म्हणते ती – "अरे बाबा कायकू?"

शिशिरातली एक सकाळ

शिशिरातली वृक्षवेलींची थरथर, बोचरा वारा

मंद हास्य करणारे पहिले किरण, त्यांचा अद्भुत नजारा

रंगीत पाने इतस्ततः - जणू फुलपाखरांचा पिसारा

कोविडमधली पौर्णिमा

तोच चंद्रमा नभात

बसून पाहाते मी घरात

तोंडात शेंगदाणे अन

मांडीवर मटकीची परात

भौगोलिक आठवण

(भूगोलाच्या प्राध्यापकाने खूप वर्षांनी वर्गमैत्रीण परत दिसली तेव्हा असे वर्णन केले)

ती तशीच दिसली तेजस्वी, टवटवीत आणि हिरवी
पण सोबत उपग्रह दोन लोचट लाघवी
आणि शेषूट घातलेला उग्र धूमकेतू अमानवी

तिचे फोटो

"फोटो पाठव" म्हटले मी तिला तर
एकाहून एक सरस अन सुंदर
धाडून माझ्या काळजावर तिने
चालवली कराकरा कातर

शुभेच्छांबद्दल आभार

शुभेच्छा अपूर्व त्या देखिल्या
भरुनि आला मम गळा
शंभरी अताच भरली तरी
चालेल, आला असा उमाळा

फोटोचे रसग्रहण

वांगी रंगाचे कापड बटण नसलेले
रेशमी केश खांद्यावर रुळलेले
मासोळीगत डोळे खाली झुकलेले
विलग ओठ जणू खुणावत असलेले
- कवी पेटलेले (पेस्तन टरकोजी लेले)

खजूर

न कळे काय तू पाहिलेस माझ्यात
एक पोकळ माणूस मी अति वाह्यात
खजुराचे झाड जसे गुंग करे मति
न देई सावली, खजूरही न लागे हाती!!

कवितेचा जन्म

कागद पेन घेऊन बसलो लिहावया
वेलींखाली बसून कविता पाडावया
शब्द स्फुरले अन यमकही जुळले
पण नाही जडली काव्याची माया

उमलली अचानक पुष्पांतुन लता
मंद स्मित तिचे लहरले मंद अता
स्निग्ध नजर पाहून मिटली व्यथा
अन पोकळ शब्दांची झाली कविता!

प्राजक्ता

उचलुनिया प्राजक्तास, कुरवाळले हळुवार
चुंबिले तिच्या कोमल अंगास
अडकवुनी बोटे कटीभोवती, ओढिले
हुंगले कवीने तिज सर्वांगास
सुखावली फुलली प्राजक्ता या प्रेमवर्षावे,
स्वर्गसुखाचा होई तिज भास
कोमलांगीचे - धुळीतल्या त्या पुष्पाचे -
जीवन सार्थ झाले खास

निकटासन

निकटासनाची ही एक पोज
कानाजवळ न्यायचे असते नोज
सुखप्रद आसन हे करावेसे वाटते रोज

सर्व कविता: अभय जोशी (अर्धजागृतावस्थेत लिहिलेल्या)